

Det Kongelige Land- og matdepartement
Postboks 8007 Dep
0030 OSLO

Saksbehandler: Bjørn Torp

Direkte telefon: 67 93 40 60

Deres ref.:

Vår ref.: 14/4903 - 7/15/6847

Klassering: 611, V63

Dato: 13.02.2015

Høring - Forslag om å oppheve konsesjonsloven og boplikten

Det vises til brev, datert 15.10.14, vedrørende ovennevnte, samt til brev fra Lørenskog kommune, datert 12.01.15 vedrørende «Høring – Forslag om å oppheve konsesjonsloven og boplikten – Administrativ uttalelse fra Lørenskog kommune».

Lørenskog kommunestyre behandlet saken, sak nr. 003/15, i sitt møte den 11.02.15. Vedtaket lyder:

1. *«Eierinteressene er etter revideringer de siste ti år tilstrekkelig styrket.*
1. *Høringsforslaget tar for lite hensyn til økonomisk forhold i bynært landbruk når markedsverdien på gårdsbruk øker. Det vil heller ikke skje rasjonalisering i eiendomsstrukturen til fordel for større landbruksenheter.*
2. *De bynære områdene har et stort produksjonspotensiale for matkornproduksjon. Stortingets mål om økt matberedskap vil utfordres dersom landbruket gradvis legges ned i disse områdene.*
3. *Hyppigheten av sameie av landbrukseiendom vil trolig øke fordi verdien blir for stor til at en arving kan overta hele eiendommen. Dette vil kunne påvirke investeringslysten i landbruket.*
4. *Kommunen vil kunne påføres merarbeid gjennom større kontrollaktivitet for å sikre drift av jordbruksarealene.»*

TEKNISK

Hasselveien 6, Postboks 304, 1471 Lørenskog. Telefon 67 93 40 00, Faks: 67 98 98 03, Org.nr.: 842 566 142 (mva)
postmottak@lorenskog.kommune.no, www.lorenskog.kommune.no

Vedlagt følger saksframstilling samt utskrift av møtebok.

Med hilsen

Bjørn Torp
miljøvernsjef

Vedlegg:

Høring - Forslag om å oppheve konsesjonsloven og boplikta

K-sak 003/15 - Høring - forslag om å oppheve konsesjonsloven og boplikta

Kopi til:
Regionkontor landbruk

Postboks 84

2001 LILLESTRØM

Klassering: 611, V63
Arkivsak: 14/4903/3
Saksbehandler: Bjørn Torp

Utvalg	Saksnummer	Møtedato
Teknisk utvalg	012/15	28.01.2015
Kommunestyret	003/15	11.02.2015

Høring - Forslag om å oppheve konsesjonsloven og boplikta

Vedlegg:

1. Brev m/vedlegg fra Landbruks- og matdepartementet, datert 14.10.14, vedrørende Høring – Forslag om å oppheve konsesjonsloven og boplikten

Andre saksdokumenter (ikke vedlagt):

1. Høringsuttalelse fra Statens landbruksforvaltning – forslag om å oppheve bestemmelsen om priskontroll i konsesjonsloven, datert 31.01.14.
2. Brev til Landbruks- og matdepartementet, datert 12.01.15, vedrørende Forslag om å oppheve konsesjonsloven og boplikten – Administrativ høringsuttalelse fra Lørenskog kommune.

Tidligere behandlinger:

Ingen

Sammendrag:

Landbruks- og matdepartementet foreslår å oppheve konsesjonsloven med begrunnelse om at dette vil føre til bedre omsetning av eiendom. Departementet mener også at hensyn til bosetting ikke skal ivaretas gjennom lovverk, som konsesjonslov og odelslov. Dersom forslaget blir iverksatt, vil dette innebære at erverv av fast eiendom ikke lenger vil være betinget av tillatelse (konsesjon) fra det offentlige. Forslaget innebærer videre at det ikke vil være boplikt ved erverv av landbrukseiendom, og at det heller ikke kan fastsettes forskrift om nedsatt konsesjonsgrense (såkalt nullgrense) i kommunene. Departementet mener forslaget vil styrke den private eiendomsretten, og gjør det enklere å få omsatt eiendom mellom private.

Rådmannen mener at forslaget om å oppheve konsesjonsloven ikke ivaretar det bynære landbruket godt nok. Rådmannen anbefaler kommunestyret om ikke å slutte seg til forslaget om å oppheve konsesjonsloven og boplikten. Forslaget til innstilling begrunnes i seks punkter.

Høringsfrist utløp den 15. januar 2015. Lørenskog kommune fikk ikke innvilget utsatt høringsfrist, men vil likevel ettersende kommunestyrets høringsuttalelse.

Saksopplysninger:

Landbruks- og matdepartementet (LMD) foreslår å oppheve konsesjonsloven. Departementet mener endringen vil føre til bedre omsetning av eiendom og at bosettingshensynet ikke skal ivaretas gjennom lovverk (konsesjonsloven, odelsloven), jf. vedlegg 1. Dersom forslaget blir iverksatt, vil dette innebære at erverv av fast eiendom ikke lenger vil være betinget av tillatelse (konsesjon) fra det offentlige. Forslaget innebærer videre at det ikke vil være boplikt ved erverv av landbrukseiendom, og at det heller ikke kan fastsettes forskrift om nedsatt konsesjonsgrense (såkalt nullgrense) i kommunene. LMD mener forslaget styrker den private eiendomsretten, og gjør det enklere å få omsatt eiendom mellom private.

Det vises også til at Lørenskog kommune den 12.03.14, f.sak nr. 009/14, behandlet forslag om å oppheve bestemmelsen om priskontroll i konsesjonsloven. Formannskapetets vedtak lyder:

«Lørenskog kommune fraråder forslaget om å fjerne priskontrollen. Dette har følgende begrunnelse:

- 1. Lørenskog kommune er usikker på hvilke virkninger en fjerning av priskontrollen vil få for det bynære landbruk. Dette kommer ikke godt nok fram av det framlagte materiale. Kommunen ber følgelig departementet å utrede bedre virkningene av tiltaket før en går til det skritt å fjerne priskontrollen.»*

Høringsfristen utløp den 15. januar 2015. Lørenskog kommune ba om utsatt høringsfrist til kommunestyrets møte den 11. februar 2015, jf. vedlegg 2 (ikke vedlagte saksdokumenter). Den 5. januar 2015 meddelte departementet pr. telefon at de ikke ønsket å innvilge søknaden. Det ble derfor sendt en administrativ høringsuttalelse, datert 12.01.15, til departementet innen fristens utløp, jf. vedlegg 2 (ikke vedlagte saksdokumenter). Departementet ble gitt beskjed om at den politiske uttalelsen ville bli ettersendt etter kommunestyrets møte den 11. februar 2015. Innholdet i den administrative uttalelsen samsvarer med foreliggende uttalelse.

Vurdering:

Aktualitet av loven i dag

Konsesjonslovgivningen har gått gjennom ulike faser fra 1920. I 1974 ble fire lover samlet i en lov sammen med Statens forkjøpsrett (jordloven 1955). Tidligere lover bygde på at areal var en knapphetsressurs som det var viktig å bruke og fordele på en samfunnsmessig forsvarlig måte.

Loven av 2003 som vi har i dag, har i hovedsak konsentrert seg om større landbrukseiendommer og har tydeliggjort hvor boplikt er absolutt nødvendig (odlingsjord, helårsbolig). Om eier kan eller ikke vil oppfylle boplikt, må det søkes om konsesjon.

Dagens lov har følgende formål:

«Loven har til formål å regulere og kontrollere omsetningen av fast eiendom for å oppnå et effektivt vern om landbrukets produksjonsarealer og slike eier- og bruksforhold som er mest gagnlige for samfunnet, bl.a. for å tilgodese:

- 1. framtidige generasjoners behov*
- 2. landbruksnæringen*
- 3. behovet for utbyggingsgrunn*
- 4. hensynet til miljøet, allmenne naturverninteresser og friluftsinnteresser*
- 5. hensynet til bosettingen.»*

Loven er ikke en landbruksspesifikk lov, men den har mest å si for kjøp av landbrukseiendom. Ikke bare gjelder loven for kjøp av fast eiendom, men også kjøp av rettigheter.

Loven må kunne drøftes ut fra hvilket samfunnsformål den har i dag, hvem den virker for (bynært landbruk gjennom priskontroll og landbruksfag), kommunal arealpolitikk, distriktspolitikk (boplikt) og administrasjon av lovverket.

Muligheten for å legge til rette for moderne og produktivt landbruk

Loven er et redskap for samfunnspolitikk om produksjonsarealer og framtida for landbruket, f.eks. muligheten for å oppnå større arealgrunnlag for landbruksproduksjon hos den enkelte bonde. Et større arealgrunnlag kan føre til billigere drift på gårdene og sikre inntektsgrunnlag. Til en viss grad kan arealøkning utløse mer produktiv virksomhet på landets knappe arealressurser.

Spørsmålet kan være om konsesjonsloven i dag er streng nok. Etter at forkjøpsretten ble oppheva, er det kun opp til markedet å skape større bruk. Selv om konsesjonsloven i dag legger vekt på driftsmessig gode løsninger, er loven i realiteten ikke et redskap for å gjennomføre dette. Utviklingen av landbruket i leiejordsmarkedet har forsterket seg. Forkjøpsrett er ikke et alternativ med de sosiale kostnadene (kan føre til nabokrangel) det medfører i små bygdesamfunn. Imidlertid er det behov for et samfunnsmessig redskap for å gjøre den norske bonden selveiende.

Eiendomsinvestering og kommuneplan

Det er en nær sammenheng mellom planlovverket og konsesjonsloven. Endringen av konsesjonsloven de siste ti-åra har gjort loven til en LNF(R)-lov, kun gjeldende for kommuneplanens landbruks-, natur og friluftsområder (LNF). En konsesjonssøknad inneholder intensjoner som skal samsvare med planen for området i kommuneplanen. I dag opplever kommunen at det er få eller ingen kjøpere som søker om annet formål enn landbruk ved kjøp. Siden kommuneplanen skal vurderes hvert fjerde år, har investeringer i eiendom liten risiko på lang sikt i byer og bynære kommuner hvor befolkningsøkningen er stor.

Den største effekten av høringsforslaget vil være ved omsetning av landbrukseiendom i bynære strøk, for de som ønsker å påvirke kommuneplanen til annen arealbruk enn landbruk. Prisen vil øke betydelig om priskontrollen uteblir.

Sameie og gårdstun

Et opphør av lovverk på området kan også kunne føre til at gårdstunene blir fradelt for å tilfredsstille eier som ønsker å bo der, og at jorda blir forsøkt utleid inntil eventuell realisering av en utbygging skjer. Dette kan få følger for kulturlandskapsbildet slik vi kjenner det i dag. Erfaringen der utbyggingsinteresser likevel har fått konsesjon, er at gårdene ikke har vært tilstrekkelig drevne og at landbruksmyndighetene har hatt en lang kamp med å skape drift på arealene. Noen eiendomskjøpere spekulerer også i at arealene lettere kan få utbyggingstillatelse i kommunen dersom arealene ser gjengrodde ut.

«Helhetlig ressursforvaltning og kulturlandskapet»

Loven skal også drøfte hensyn til miljø slik at uuttalte interesser som naturvern skal kunne gis en betydning for forvaltninga av eiendommen. I praksis betyr det at kunnskapen om f.eks. MiS-registreringer (miljøregistreringer i skog) blir brakt på banen i saken og kan føre til at en tar hensyn til forholdet i videre landbruksdrift.

Regionkontor landbruk (RKL) erfarer også at konsesjonsbehandlingen i dag ivaretar en opplysningsrolle for naturvernet overfor kjøper. Dette betyr at særlige forhold i bruken av området blir avklart slik at de ikke strider mot forvaltning av området som ville skade disse interessene.

Eierinteressene i pris

Kommunen har i løpet av de 10 siste årene sett en vesentlig økning av prisen. I tillegg til landbruksverdien gis et tillegg kalt boverdi. Det har vært en endring som har gitt boverdien i bynære strøk en økning fra 0 kroner til nå 1,5 mill. kroner. I dag er minsteverdien på prisvurderingen av landbrukseiendom på 2,5 mill. kroner. En urettferdighet som tidligere rammet eier og selger, er etter kommunens skjønn rettet opp; selger kan med rimelighet flytte inn i en leilighet i nærliggende tettsted for inntekter ved salg av landbrukseiendom.

Kjøpers konsesjonsrisiko oppstår i tilfelle der kjøper ikke får konsesjon pga. pris, og kjøpsavtalen avklarer at det er opp til kjøper å få sitt konsesjonsforhold i orden. Dette har i eksisterende lov ført til at megler og selger oppnår en **markedspris**, uten at saken har fått en aksept i det offentlige. Det har for mange kjøpere ikke vært en risiko, fordi påfølgende salg skjer internt i familien slik at kjøpesummen i neste omgang er på konsesjonsverdi. Det bør utredes hvorvidt loven bedre kan ivareta prosessen om videresalg.

Matkornproduksjonen vil reduseres

Reglene om priskontroll kom inn under arbeidet med konsesjonsloven av 1974. Da mente Landbrukskomiteen at loven burde brukes som et middel for å oppnå et **rimelig** prisnivå på faste eiendommer.

Målsettingen for Regjeringen om at investeringslysten skal bedres med lovendringen er ment som et bidrag til distriktenes landbruk. I **bynære** områder er derimot ikke målet om rasjonelt landbruk med økt størrelse på gårdene mulig med fri markedsdannelse fordi verdien på jord blir for høy i forhold til hva økonomien i jordbruket kan forsvare.

Det er viktig at forventningene til arealene rundt byområdene avspeiler landbruk som formål slik kommuneplanen tilsier. Landets 3 % dyrkede areal skal sikre størst mulig beredskap for matforsyningen her til lands (i 2012 var selvforsyningsgraden på 43 %). Siste landbruksmelding som Stortinget vedtok angir er at produksjonen skal øke i takt med befolkningsøkningen, dvs. 1 % årlig til 2030. Den beste jorda ligger imidlertid rundt de store byene. Det er kommunens erfaring at eiendomsinvestorer neppe vil investere i jordbruk med kalking og drenering som på sikt skal bedre avlingspotensialet for arealene. Resultatet er at matkornproduksjonen avtar.

Medarvinger og eiendomspriser

Erfaringen fram til i dag er at arvinger til gårdsbruk sikrer sine økonomiske rettigheter på en god måte om verdien er lav, altså landbruksverdi, slik at søsken kan overta gården og fortsette å drive den med investeringer i maskiner og utstyr. Det er mulig å sørge for at søsken som ikke har odelsrett, får del i en eventuell økonomisk merverdi om deler av gården selges innen en rimelig tid, for eksempel på 10 år, etter gårdsoverdragelsen. Takseringsverdien i en gårdsoverdragelse hvor utbyggingsverdien er sentral, kan føre til **handlingslammelse** slik at ingen kan ta over gården som landbruk. Det er liten grunn til å tro at kommuneplanen og kommunen kan påvirke dette.

I sin høringsuttalelse fra Statens landbruksforvaltning (SLF, i dag Landbruksdirektoratet) om opphevelse av priskontrollen (31.01.14) drøfter de den innvirkning konsesjonslovens priskontroll har på omsetningsverdien på eiendommer med **odel**, jf. vedlegg 3 (ikke vedlagte saksdokumenter). SLF mener at om markedsprisen blir høy, og en ønsker å inngå en avtale mellom slekt, er det sannsynlig at en i større grad enn før vil ta i betraktning hvilken pris man kan få for eiendommen ved seinere salg. Ved tvist kan retten nytte § 49 i Odelsloven om bruksbestemt salgsverdi.

Kravet om landbruksfaglig bakgrunn

Et viktig element i konsesjonsloven er kravet om landbruksfaglig bakgrunn eller «skikket til å drive eiendommen» hos kjøper. Dette kravet har fram til i dag medført en vid tolkning. Men for de fleste kjøpere som Regionkontor landbruk (RKL) har vært i kontakt med, så er de aller fleste klare på at de mangler landbruksfaglig bakgrunn og at de er villige til å skaffe seg denne kompetansen. Kjøpere har akseptert praksisplassering, å ta kurs eller moduler av kurs

ved landbruksskole eller ta en hel agronomutdannelse. Dette har skapt et bedre grunnlag til å forstå landbruket, bevaring av jordsmonn og at det har gitt ideer til utvikling av egen gård som del av landbruksnæringen.

Bosetting

Bosettingsmønsteret her til lands blir påvirket av konsesjonsloven. Men det kan drøftes om hva dette alene betyr for distriktpolitikken.

I bynære strøk er det ofte av liten betydning at boplikten er til stede i loven, men RKL har sett tilfeller der boplikten har ført til nyinvestering på tunet. Vi tror at boplikt for den enkelte medlem av sameier har ført at den som eierform har blitt sjelden brukt fram til nå.

Kommunen påføres merarbeid

Gjennom jordloven skal kommunen påse at arealer blir holdt i drift. Det er grunn til å frykte at om det kommer andre eierinteresser enn landbruk, vil dette skape stort merarbeid i kontroll av bruken av jorda. Dette har man erfaring med i dag i kommuner med stor tettstedsutvikling.

Dersom kravet om konsesjon opphører, må effektive offentlige maktmidler være klare for å sikre at det produseres mat inntil de tette befolkede deler av landet.

Kommunens arbeid med «Egenerklæring om konsesjonsfrihet» blir borte om loven oppheves.

Med bakgrunn i ovennevnte vurdering vil rådmannen anbefale kommunestyret å ikke slutte seg til forslaget om å oppheve konsesjonsloven og boplikten. Forslaget til innstilling begrunnes i seks punkter.

Rådmannens forslag til innstilling:

Lørenskog kommune fraråder forslaget om å oppheve konsesjonsloven og boplikten med følgende begrunnelse:

1. Eierinteressene er etter revideringer de siste ti år tilstrekkelig styrket.
2. Høringsforslaget tar for lite hensyn til økonomisk forhold i bynært landbruk når markedsverdien på gårdsbruk øker. Det vil heller ikke skje rasjonalisering i eiendomsstrukturen til fordel for større landbruksenheter.
3. De bynære områdene har et stort produksjonspotensiale for matkornproduksjon. Stortingets mål om økt matberedskap vil utfordres dersom landbruket gradvis legges ned i disse områdene.
4. Hyppigheten av sameie av landbrukseiendom vil trolig øke fordi verdien blir for stor til at en arving kan overta hele eiendommen. Dette vil kunne påvirke investeringslysten i landbruket.
5. Kommunen vil kunne påføres merarbeid gjennom større kontrollaktivitet for å sikre drift av jordbruksarealene.
6. Staten bør utrede hvordan den norske bonden i større grad kan bli mer selveiende.

28.01.2015 Teknisk utvalg

Forslag framsatt i møte:

Per Steinar Håklev, (H) fremmet følgende motforslag på vegne av H og Frp:

«Lørenskog kommune støtter forslaget fra landbruks- og matdepartementet av 14.10.14 om å oppheve konsesjonsloven og boplikten.»

Votering:

Motforslag fremmet av Per Steinar Håklev ble vedtatt med 5 mot 4 stemmer. (H, Frp og LIV)

Rådmannens forslag til innstilling ble forkastet med 5 mot 4 stemmer. (H, Frp, LIV)

TK-012/15 Vedtak:

Lørenskog kommune støtter forslaget fra landbruks- og matdepartementet av 14.10.14 om å oppheve konsesjonsloven og boplikten.

04.02.2015 Formannskapet

Forslag framsatt i møte:

Per Steinar Håklev (H) fremmet følgende motforslag på vegne av H og Frp:

«Lørenskog kommune støtter forslaget fra landbruks- og matdepartementet av 14.10.14 om å oppheve konsesjonsloven og boplikten.»

Votering:

Forslag fremmet av Per Steinar Håklev ble forkastet med 8 mot 5 stemmer.

Rådmannens forslag til innstilling ble vedtatt med 8 mot 5 stemmer.

Formannskapets innstilling:

Lørenskog kommune fraråder forslaget om å oppheve konsesjonsloven og boplikten med følgende begrunnelse:

1. Eierinteressene er etter revideringer de siste ti år tilstrekkelig styrket.
2. Høringsforslaget tar for lite hensyn til økonomisk forhold i bynært landbruk når markedsverdien på gårdsbruk øker. Det vil heller ikke skje rasjonalisering i eiendomsstrukturen til fordel for større landbruksenheter.
3. De bynære områdene har et stort produksjonspotensiale for matkornproduksjon. Stortingets mål om økt matberedskap vil utfordres dersom landbruket gradvis legges ned i disse områdene.
4. Hyppigheten av sameie av landbrukseiendom vil trolig øke fordi verdien blir for stor til at en arving kan overta hele eiendommen. Dette vil kunne påvirke investeringslysten i landbruket.
5. Kommunen vil kunne påføres merarbeid gjennom større kontrollaktivitet for å sikre drift av jordbruksarealene.
6. Staten bør utrede hvordan den norske bonden i større grad kan bli mer selveiende.

11.02.2015 Kommunestyret

Forslag framsatt i møte:

Per Steinar Håklev (H) fremmet forslag fra formannskapet på nytt i kommunestyret.

Votering:

Formannskapets flertallsinnstilling om å forkaste forslag fremmet av Per Steinar Håklev ble vedtatt med 26 mot 21 stemmer (H, Frp, KrF).

Formannskapets flertallsinnstilling (rådmannens forslag til innstilling pkt. 1 – 5) ble vedtatt med 26 mot 21 stemmer (H, Frp, KrF).

Formannskapets innstilling (rådmannens forslag til innstilling pkt. 6) ble forkastet med 43 mot 4 stemmer (SV, V).

KS-003/15 Vedtak:

1. Eierinteressene er etter revideringer de siste ti år tilstrekkelig styrket.
2. Høringsforslaget tar for lite hensyn til økonomisk forhold i bynært landbruk når markedsverdien på gårdsbruk øker. Det vil heller ikke skje rasjonalisering i eiendomsstrukturen til fordel for større landbruksenheter.
3. De bynære områdene har et stort produksjonspotensiale for matkornproduksjon. Stortingets mål om økt matberedskap vil utfordres dersom landbruket gradvis legges ned i disse områdene.
4. Hyppigheten av sameie av landbrukseiendom vil trolig øke fordi verdien blir for stor til at en arving kan overta hele eiendommen. Dette vil kunne påvirke investeringslysten i landbruket.
5. Kommunen vil kunne påføres merarbeid gjennom større kontrollaktivitet for å sikre drift av jordbruksarealene.

Følgende hadde ordet til saken:

Per Steinar Håklev (H), Sverre Bugge (Ap).

Lørenskog den 8. januar 2015.

Ragnar Christoffersen
rådmann

Knut Edvard Helland
kommunaldirektør teknisk sektor

Dette dokumentet er elektronisk godkjent og sendes uten signatur.

Særutskrift av møtebok

Til:
Arkivsak

Saksbehandler: Anne Grethe Svanstrøm

Direkte telefon: 67 93 40 02

Vår ref.: 14/4903 - 6/15/6814

Klassering: 611, V63

Dato: 12.02.2015

K-sak 003/15 - Høring - forslag om å oppheve konsesjonsloven og boplikta

Det er fattet følgende vedtak:

Rådmannens forslag til innstilling:

Lørenskog kommune fraråder forslaget om å oppheve konsesjonsloven og boplikten med følgende begrunnelse:

1. Eierinteressene er etter revideringer de siste ti år tilstrekkelig styrket.
2. Høringsforslaget tar for lite hensyn til økonomisk forhold i bynært landbruk når markedsverdien på gårdsbruk øker. Det vil heller ikke skje rasjonalisering i eiendomsstrukturen til fordel for større landbruksenheter.
3. De bynære områdene har et stort produksjonspotensiale for matkornproduksjon. Stortingets mål om økt matberedskap vil utfordres dersom landbruket gradvis legges ned i disse områdene.
4. Hyppigheten av sameie av landbrukseiendom vil trolig øke fordi verdien blir for stor til at en arving kan overta hele eiendommen. Dette vil kunne påvirke investeringslysten i landbruket.
5. Kommunen vil kunne påføres merarbeid gjennom større kontrollaktivitet for å sikre drift av jordbruksarealene.
6. Staten bør utrede hvordan den norske bonden i større grad kan bli mer selveiende.

28.01.2015 Teknisk utvalg

Forslag framsatt i møte:

Per Steinar Håklev, (H) fremmet følgende motforslag på vegne av H og Frp:

«Lørenskog kommune støtter forslaget fra landbruks- og matdepartementet av 14.10.14 om å oppheve konsesjonsloven og boplikten.»

Votering:

Motforslag fremmet av Per Steinar Håklev ble vedtatt med 5 mot 4 stemmer. (H, Frp og LIV)

Rådmannens forslag til innstilling ble forkastet med 5 mot 4 stemmer. (H, Frp, LIV)

TK-012/15 Vedtak:

Lørenskog kommune støtter forslaget fra landbruks- og matdepartementet av 14.10.14 om å oppheve konsesjonsloven og boplikten.

04.02.2015 Formannskapet**Forslag framsatt i møte:**

Per Steinar Håklev (H) fremmet følgende motforslag på vegne av H og Frp:

«Lørenskog kommune støtter forslaget fra landbruks- og matdepartementet av 14.10.14 om å oppheve konsesjonsloven og boplikten.»

Votering:

Forslag fremmet av Per Steinar Håklev ble forkastet med 8 mot 5 stemmer.

Rådmannens forslag til innstilling ble vedtatt med 8 mot 5 stemmer.

Formannskapets innstilling:

Lørenskog kommune fraråder forslaget om å oppheve konsesjonsloven og boplikten med følgende begrunnelse:

1. Eierinteressene er etter revideringer de siste ti år tilstrekkelig styrket.
2. Høringsforslaget tar for lite hensyn til økonomisk forhold i bynært landbruk når markedsverdien på gårdsbruk øker. Det vil heller ikke skje rasjonalisering i eiendomsstrukturen til fordel for større landbruksenheter.
3. De bynære områdene har et stort produksjonspotensiale for matkornproduksjon. Stortingets mål om økt matberedskap vil utfordres dersom landbruket gradvis legges ned i disse områdene.
4. Hyppigheten av sameie av landbrukseiendom vil trolig øke fordi verdien blir for stor til at en arving kan overta hele eiendommen. Dette vil kunne påvirke investeringslysten i landbruket.
5. Kommunen vil kunne påføres merarbeid gjennom større kontrollaktivitet for å sikre drift av jordbruksarealene.
6. Staten bør utrede hvordan den norske bonden i større grad kan bli mer selveiende.

11.02.2015 Kommunestyret**Forslag framsatt i møte:**

Per Steinar Håklev (H) fremmet forslag fra formannskapet på nytt i kommunestyret.

Votering:

Formannskapets flertallsinnstilling om å forkaste forslag fremmet av Per Steinar Håklev ble vedtatt med 26 mot 21 stemmer (H, Frp, KrF).

Formannskapets flertallsinnstilling (rådmannens forslag til innstilling pkt. 1 – 5) ble vedtatt med 26 mot 21 stemmer (H, Frp, KrF).

Formannskapets innstilling (rådmannens forslag til innstilling pkt. 6) ble forkastet med 43 mot 4 stemmer (SV, V).

KS-003/15 Vedtak:

1. Eierinteressene er etter revideringer de siste ti år tilstrekkelig styrket.
2. Høringsforslaget tar for lite hensyn til økonomisk forhold i bynært landbruk når markedsverdien på gårdsbruk øker. Det vil heller ikke skje rasjonalisering i eiendomsstrukturen til fordel for større landbruksenheter.
3. De bynære områdene har et stort produksjonspotensiale for matkornproduksjon. Stortingets mål om økt matberedskap vil utfordres dersom landbruket gradvis legges ned i disse områdene.
4. Hyppigheten av sameie av landbrukseiendom vil trolig øke fordi verdien blir for stor til at en arving kan overta hele eiendommen. Dette vil kunne påvirke investeringslysten i landbruket.
5. Kommunen vil kunne påføres merarbeid gjennom større kontrollaktivitet for å sikre drift av jordbruksarealene.

Følgende hadde ordet til saken:

Per Steinar Håklev (H), Sverre Bugge (Ap).

Rett utskrift bekreftes:

Anne Grethe Svanstrøm
utvalgssekretær